

господарьтъ би трѣбвало да те възнагради богато“.

„Ахъ, милостивий Боже!“ продължи сърдцето. Въпрѣки това, той е дори неблагодаренъ! Преди нѣколко дни се покачи съ мене на една планина. Времето бѣ горещо. Това бѣ ужасна история. Тѣй бѣхъ зачестилъ и тѣй се уморихъ, че мислѣхъ края ми да е дошелъ. Това не може да продължава по-нататкъ и да се търпи тази мжка. Когато той пакъ тръгна бързо и ми заповѣда да върша още по-тежка работа, спрѣхъ само единъ ударъ. Моятъ господаръ страшно се ядоса и сума ругатни изговори, че ималъ такова лошо сърдце. Виждашъ, че той е неблагодаренъ господаръ“.

„И ти ли си направенъ отъ металъ?“ попита часовникътъ.

„Не“, отговори сърдцето, и това е щастие за мене, защото иначе отдавна щѣхъ да престана. Азъ съмъ отъ сжщински мускули и отъ кожици, тѣ издържатъ по-добре отъ стомана и желѣзо“.

„Да би могло поне веднажъ да те занесатъ на поправка“, каза джебниятъ часовникъ. „Защо господарьтъ не те даде на часовникаря да ти почисти колелата съ четка и да ти постави нова пружина?“

„Това не е нужно“, отговори сърдцето. „Колелца и пружина нѣмамъ, и азъ самъ се почиствамъ и поправамъ. Веднажъ господарьтъ ми бѣше при единъ човѣкъ, който може да поправя хора. Той носѣше голѣми очила на носа си и каза на господаря по латински, какво му липсва. Следъ това прислуша съ една тржба моя пулсъ (ударъ) и господарьтъ трѣбваше да изпие едно голѣмо шише горчиви капки. Стомахътъ се много разсърди и каза, че той не е виновенъ, а пъкъ него наказватъ съ горчивитѣ капки“.